

Datum van uitspraak
09 september 2021
Dosstiernaam
Notitienummer parket
21N000394

Vonnisnummer/ Griffienummer

52419 / 2021

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken

Aangeboden op

Vonnis

Op tegenspraak

25ste kamer

Ref Griffie. 5 - 11 - 13
OR /
PK

INZAKE VAN :

de Procureur des Konings bij het parket Halle-Vilvoorde, in naam van haar ambt

TEGEN :

op , geboren te
van Belgische nationaliteit, RRN:

Die ter zitting verscheen, bijgestaan door Mr.
advocaat.

beklaagde

5299-1/21

TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen

te

in de periode van 1 september 2018 tot en met 14 december 2020

Op het perceel gelegen te

kadastraal gekend als

eigendom van

(KBO: , failliet verklaard bij vonnis van de Franstalige Rechtbank van Koophandel te Brussel op 27.06.2017 met als curator Mtr.) en voor 50/100 eigendom van (de nalatenschap van) mevrouw (geboren op en overleden op)

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk twee woonentiteiten die ongeschikt zijn.

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

Overwegende dat de beklaagde tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig artikel 20bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, te horen veroordelen tot het herstel van de gebreken van de woning, overeenkomstig de herstellvordering van de wooninspecteur van 15.01.2019

Overwegende dat beklaagde tevens gedagvaard wordt om zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een **bedrag van 32.400 EUR**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, berekend als volgt:

- **woontiteit gelijkvloers: 18.400 EUR**
 - 15 maanden x 620 EUR = 9.300 EUR (vanaf 01.09.2018 werd betaald aan beklaagde, ingevolge overlijden van zijn moeder)
 - 13 maanden x 700 EUR = 9.100 EUR (huurprijs thans 700 EUR, cfr. Verklaring beklaagde dd. 7.12.2019 (NPV 8724/19))
- **woontiteit kelder: 14.000 EUR**
 - 28 maanden (volledige incriminatieperiode) x 500 EUR (verklaring huurster - aanvankelijk PV)

In aanwezigheid van :

DE WOONINSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van Vlaams-Brabant, handelend in naam van Het Vlaamse Gewest, met burelen gevestigd te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

EISER TOT HERSTEL,

Vertegenwoordigd door mr.
(balie

loco Mr. , advocaat

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van , op 04 februari 2021, ref.

1. DE PROCEDURE:

Beklaagde werd op verzoek van de Procureur des Konings rechtstreeks gedagvaard om te verschijnen voor de 25^e kamer van deze Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg op de openbare terechtzitting van 3 februari 2021, waarop de zaak werd verdaagd naar de

openbare terechtzittingen van 25 februari 2021, 20 mei 2021 en 3 juni 2021, voor instaatstelling en aanstelling van een tolk.

Op de openbare terechtzitting van 3 juni 2021 werd de zaak behandeld en in beraad genomen. De rechtbank heeft gehoord:

- Mevrouw , Substituut-Procureur des Konings, in haar vordering;
- Mr. loco Mr. voor de eiser tot herstel, in zijn middelen en vordering, en die een conclusie en stukkenbundel neerlegde;
- Beklaagde, bijgestaan door zijn raadsman Mr. en door een tolk, in zijn middelen en verdediging, en die een conclusie en een stuk neerlegde;

De verdediging kreeg de gelegenheid om als laatste het woord te nemen.

2. BEOORDELING VAN DE STRAFVORDERING

1.
De feiten betreffen een onroerend goed gelegen te voor
eigendom van de (failliet verklaard bij vonnis van de
Franstalige ondernemingsrechtbank dd. 27 juni 2017) en voor 50/100 eigendom van wijlen
mevrouw (overleden op).

Beklaagde is enig erfgenaam van mevrouw , zijn moeder. Zij was voor het
faillissement van de enig zaakvoerder van de vennootschap.

2.
Beklaagde wordt ervan beticht om ondanks het faillissement en het overlijden van zijn
moeder, de woonentiteiten verder ter beschikking te hebben gesteld voor bewoning hoewel
deze ongeschikt werden bevonden door de wooninspectie en door de Burgemeester.

Beklaagde betwist de feiten met als belangrijkste argument dat hij de nalatenschap van zijn
moeder heeft verworpen dd. 29 juni 2020.

3.
Na een melding begaven de wooninspecteurs zich ter plaatse aan het pand te ,
op 6 november 2018. Het betreft een gebouw met een gelijkvloerse
verdieping, garage en kelder.

De inspectie wees uit dat zowel het gebouw als de appartementen ernstige gebreken
vertoonden inzake woonkwaliteit, in die mate dat aan het gebouw zelf 33 strafpunten
werden toegekend, o.a. wegens gebreken aan de elektrische installatie,
verwarmingsinstallatie en watervoorziening, en dat ook aan de twee erin aangetroffen
appartementen strafpunten werden toegekend; de woonentiteit ondergebracht in de
kelderverdieping kreeg een totaal van 58 punten in het technisch verslag, aan de
woonentiteit op het gelijkvloers werd een totaal van 45 strafpunten toebedeeld.

Tijdens de inspectie werd eveneens vastgesteld dat dit gebouw gekend was als eengezinswoning, en er zonder voorafgaande vergunning een indeling was gemaakt door het installeren van een tweede woonentiteit in de kelderverdieping. Betreffende deze opsplitsing werd een vergunningsaanvraag gedaan in 2008 doch deze werd geweigerd.

De beide woonentiteiten werden door de Burgemeester van _____ ongeschikt verklaard dd. 29 maart 2019.

4.

De huurovereenkomsten met de bewoners werden afgesloten met wijlen mevrouw _____ doch vanaf augustus 2018 verklaarden de huurders te betalen in handen van beklaagde.

Beklaagde kon op 7 december 2019 uiteindelijk worden verhoord. Hij verklaarde dat hij vanaf het overlijden van zijn moeder de huren in ontvangst neemt. Deze worden in contanten betaald en hij overhandigt deze aan een zekere _____, een vriend van zijn overleden moeder, die deze gelden in bewaring houdt in afwachting van de al of niet aanvaarding van de nalatenschap; hij beweert de adresgegevens van deze persoon niet te kennen.

Op basis van de verklaring van beklaagde en deze van de bewoners kon worden vastgesteld dat de maandelijkse huren als volgt waren: 700 EUR per maand voor het gelijkvloerse appartement, en 500 EUR per maand voor het kelderappartement; dit laatste werd bewoond door de (ex-)vriendin van beklaagde met hun twee kinderen. Zij zou nergens anders heen kunnen.

Daar hij de nalatenschap zou verwerpen heeft beklaagde geen herstellingswerken uitgevoerd aan het gebouw en de woningen.

5.

Op 21 januari 2019 werd door de Vlaamse Wooninspecteur een herstellenvordering ingesteld; deze werd, gelet op de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen 2021, op 8 januari 2021 geactualiseerd, en strekt ertoe ofwel het pand een andere bestemming te geven op basis van de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, ofwel het pand te slopen, tenzij dit verboden is.

6.

De vaststellingen in het strafdossier vonden plaats overeenkomstig het systeem van "strafpunten" toegepast tot en met 31 december 2020. Op het ogenblik van de vaststellingen was het ter beschikking stellen voor bewoning van woningen die niet voldeden aan de kwaliteitsvereisten vermeld in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, strafbaar krachtens artikel 20 §1 van de Vlaamse Wooncode.

Vóór de inwerkingtreding van het Optimalisatiedecreet van 29 maart 2019 (B.S. 29 april 2019) en de invoeging ervan in de nieuwe Vlaamse Codex Wonen (in werking getreden vanaf 1 januari 2021), was elke minste overschrijding van de kwaliteitsnormen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode strafbaar.

Vanaf de inwerkingtreding van het Optimalisatie-decreet is een nieuwe methode van beoordeling van de woonkwaliteit in voege (invoeging van een nieuw derde lid onder artikel 5 §1 Vlaamse Wooncode – art. 3.1. Vlaamse Codex Wonen). De Vlaamse regering hanteert lijsten van mogelijke gebreken die worden onderverdeeld in drie categorieën, volgens de ernst van de gebreken. Met betrekking tot de technische vaststellingen moet worden verwezen naar het nieuwe Optimalisatiebesluit van 24 mei 2019, eveneens opgenomen in de Vlaamse Codex Wonen en in werking vanaf 1 januari 2021.

Gevolg voor de strafbaarstelling is dat thans niet meer elk vastgesteld woonkwaliteitsgebrek strafbaar is, doch de strafbaarheid beperkt wordt tot de gebreken van de categorieën II en III.

Immers bepaalt het huidig artikel 20 Vlaamse Wooncode (hetzij art. 3.34 Vlaamse Codex Wonen) dat het verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen voor bewoning van een "niet-conforme" of overbewoonde woning strafbaar is.

Wat moet beschouwd worden als een "niet-conforme" woning kan worden afgeleid uit het gewijzigde artikel 2 §1, 4bis Vlaamse Wooncode (art. 1.3. §1, 7° Vlaamse Codex Wonen), dat bepaalt dat een woning conform is als ze geen enkel gebrek vertoont als vermeld in artikel 5 §1, derde lid, 2° en 3° (i.e. de categorieën II en III). Verder wordt onder artikel 2 §1, 12° en 14° Vlaamse Wooncode (art. 1.3 §1, 33° en 35° Vlaamse Codex Wonen) bepaald wat verstaan wordt onder een onbewoonbare en een ongeschikte woning, nl. respectievelijk een woning met minstens één kenmerk van categorie III en een woning met minstens één kenmerk van categorie II.

De strafrechter is gehouden, conform artikel 2 van het Strafwetboek, de minst zware straf toe te passen wanneer de strafbaarheid en/of de straf gesteld op een welbepaalde handeling, gewijzigd is op het ogenblik van de berechting ten opzichte van het ogenblik van de vaststellingen / het plegen van de feiten.

In voorliggend geval zijn de straffen dezelfde gebleven, doch zijn de strafbare handelingen beperkter ten opzichte van het ogenblik waarop de feiten werden gepleegd, in die zin dat enkel strafbaar zijn de overtredingen van de kwaliteitsnormen die onder te brengen zijn onder de categorieën II en III.

De nieuwe wet moet worden toegepast.

De rechtbank stelt op basis van de overwegingen hoger vast dat de decretale omschrijving van de strafbare handelingen voldoende precies en duidelijk is.

7.

Ingevolge de actualisatie van de eerdere herstellvordering heeft de wooninspecteur de vaststellingen destijds gedaan bij het P.V. van 6 november 2018 geactualiseerd, d.w.z. op de toenmalige *de visu* en feitelijke vaststellingen werd de nieuwe methode om de kwaliteit te beoordelen toegepast middels de indeling in categorieën en dit op grond van de nieuwe besluiten van de Vlaamse Regering (waaronder het voormelde Optimalisatiebesluit) zoals ook opgenomen in de huidige Vlaamse Codex Wonen.

De thans op de destijds gedane materiële vaststellingen toegepaste beoordelingsmethode leidt tot de indeling van de vastgestelde gebreken onder de categorieën II en III, als vermeld in de door de wooninspecteur geactualiseerde herstellvordering.

8.

Op grond van de voorliggende elementen en het onderzoek ter terechtzitting is bewezen dat beklaagde sedert het overlijden van zijn moeder en gedurende de verdere incriminatieperiode zoals weerhouden in de dagvaarding de twee woonentiteiten ter beschikking stelde voor bewoning zonder dat deze voldeden aan de wettelijke voorwaarden inzake woonkwaliteit / conformiteit, meer bepaald wegens de vaststellingen van gebreken van categorie II.

Het wordt niet betwist dat de bewoners die naar aanleiding van de vaststellingen dd. 6 november 2018 werden aangetroffen gedurende deze periode de appartementen zijn blijven bewonen en maandelijkse huur aan beklaagde hebben betaald, alsook dat beklaagde inmiddels geen herstellings- of regularisatiewerken uitvoerde.

Voor zover beklaagde de huurgelden aan een derde zou hebben in bewaring gegeven (waarvan geen enkel bewijselement voorligt) doet zulks niets af aan de vaststelling dat hij de woongelegenheden ter beschikking stelde en de huren inde. Dienvolgens draagt hij de strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor de woonkwaliteit.

Tevens verhindert de verwerping van de nalatenschap dd. 29 juni 2020 niet dat beklaagde desondanks bleef verder verhuren en huurgelden innen, zoals blijkt uit de objectieve elementen. De zakenrechtelijke situatie of hoedanigheid is onbelangrijk om te kunnen besluiten tot de strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Aan het moreel element van het misdrijf bestaande in het verhuren, te huur stellen of voor bewoning ter beschikking stellen van een niet-conforme woning is voldaan ook wanneer de dader nalatig of onzorgvuldig is geweest of er sprake is van een omissie. Het niet geïnformeerd zijn nopens de toepasselijke wetgeving inzake woonkwaliteit vormt dan ook geen enkel excuus.

De feiten waarvan beklaagde wordt beticht zijn bewezen.

3. STRAFTOEMETING

1.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

De straf moet ertoe leiden dat beklaagde tot betere inzichten zou komen, en moet een afschrikwekkend effect hebben ten opzichte van andere potentiële daders.

2.

De feiten zijn ernstig en afkeurenswaardig. Het ter beschikking stellen van niet-conforme en/of ongeschikte woningen kan leiden tot ziekte en ongevallen, en brengt dus de veiligheid en gezondheid van de bewoners in gevaar. Beklaagde had geen enkele aandacht voor de goede leef- en woonkwaliteit van zwakkeren in de maatschappij.

3.

Beklaagde heeft een reeds flink gevuld strafregister met veelvoudige veroordelingen bij verstek wegens verkeersinbreuken, wat wijst op een onaangepaste, lakse maatschappelijke ingesteldheid. Beklaagde verschuilt zich onterecht achter allerlei drogredenen om zijn verantwoordelijkheden te ontlopen. Er is bitter weinig inzicht in de maatschappelijke schade en geen enkele intentie tot herstel.

4.

Gelet op de ernst van de feiten, de persoon van de beklagde en de maatschappelijke schade is het gepast om een gevangenisstraf en geldboete als hierna bepaald op te leggen, teneinde beklagde ertoe aan te zetten zich verder van het plegen van deze feiten te onthouden.

Beklaagde verkeert onder de wettelijke voorwaarden om te kunnen genieten van een uitstel van de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf, als hierna bepaald. Op deze wijze wordt rekening gehouden met de redelijke reclasseringsmogelijkheden van beklagde.

5.

Het openbaar ministerie vordert schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel dat uit het misdrijf werd verworven nl. ingevolge de verhuring van de niet-conforme woonentiteiten.

Het openbaar ministerie berekent de verbeurd te verklaren som conform de vaststellingen in het strafdossier op in totaal 32.400 EUR.

De rechtbank stelt vast dat dit bedrag overeenstemt met de daadwerkelijke financiële opbrengst die rechtstreeks is voortgevloeid uit de gepleegde inbreuken ingevolge de verhuring van niet-conforme woningen. Desbetreffend kan worden verwezen naar de huurcontracten die zich in het strafdossier bevinden en de verklaringen.

De verbeurdverklaring heeft betrekking op de huurgelden die beklagde heeft ontvangen terwijl de woningen, die niet voldeden aan de wettelijke kwaliteitsvereisten, niet mochten verhuurd worden. Aangezien een woning of kamer die niet aan de kwaliteitsnormen voldoet niet ter beschikking mag worden gesteld voor bewoning, werd elke vergoeding voor verhuring of ter beschikking stelling onwettig verkregen en dienen deze bedragen te worden verbeurd verklaard.

Daar de ontvangen huurgelden vermogensvoordelen zijn die niet in het vermogen van beklaagde kunnen worden teruggevonden, worden ze door de rechtbank begroot bij equivalent op het bedrag van 32.400 EUR.

De verbeurdverklaring van dit bedrag maakt geen onredelijke bestraffing uit.

4. WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

1.

De herstellvordering van de Vlaamse Wooninspecteur is ontvankelijk ingesteld.

2.

Overeenkomstig het nieuwe artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen kan de rechtbank naast de straf de overtreder bevelen om werken uit te voeren om de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en om de overbewoning te beëindigen.

De herstellvordering dient gesteund te zijn op de bewezen misdrijven en is dan ook beperkt tot het herstel naar een conforme toestand, i.e. een toestand waarbij er geen gebreken meer zijn die ressorteren onder de categorieën II en III (cfr. art. 1.3. §1, 7° Vlaamse Codex Wonen).

Daar de herstellvordering reeds ontvankelijk werd ingesteld vóór de wetwijziging en vóór het verval van de strafvordering blijft ze als accessorium van de strafvordering te beoordelen door de strafrechter die werd gevat.

3.

Wegens de strafrechtelijke schuldigverklaring van beklaagde blijft hij gehouden tot maatschappelijk herstel, en dit onafgezien de verwerping van de nalatenschap of de zakenrechtelijke toestand van het onroerend goed.

4.

De herstelmaatregel erin bestaande dat de woningen opnieuw in een conforme staat worden gebracht en daartoe de nodige herstellingswerken worden uitgevoerd, kan in voorliggend geval niet worden opgelegd, nu de indeling van het gebouw in twee woonegelegenheden gebeurde zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning. Het opleggen in het kader van een herstelmaatregel van verbouwings- en renovatiewerken om de woningen opnieuw rechtsgeldig te kunnen verhuren of voor bewoning ter beschikking stellen, zou dan ook beklaagde ertoe aanzetten een illegale stedenbouwkundige toestand in stand te houden of te laten voortduren, dan wel een nieuwe stedenbouwkundige inbreuk te plegen. Het spreekt vanzelf dat een herstellvordering niet tot het plegen van nieuwe inbreuken dan wel het instandhouden van een illegale toestand mag leiden.

De rechtbank moet dan ook vaststellen dat de woonentiteiten in het gebouw te niet in aanmerking kunnen komen voor een herstelmaatregel ertoe strekkende de woningen conform te maken. De enige mogelijke maatregel die de rechtbank kan opleggen bestaat erin het pand een nieuwe bestemming te geven die in

overeenstemming is met de vergunde stedenbouwkundige toestand, d.w.z. conform de bepalingen van de VCRO, dan wel het pand te slopen, tenzij dit verboden is.

5.

Als hersteltermijn wordt door de Wooninspecteur 10 maanden vooropgesteld onder verbeurte van een dwangsom van 150 EUR per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

Een hersteltermijn van 10 maanden is in de gegeven omstandigheden zeer redelijk gelet op de tijd die nodig is om de herstelmaatregel te realiseren.

Gelet op de ernst van de inbreuken en de lakse houding van beklaagde, dient de uitvoering van het bevolen herstel gekoppeld te worden aan een dwangsom als hierna bepaald, en dient het bevolen herstel uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard.

Krachtens artikelen 3.47 en 3.48 Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 20 bis §7 en 8 Vlaamse Wooncode) dient eveneens te worden voorzien in de ambtshalve uitvoering door de Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente voor het geval niet vrijwillig tot uitvoering wordt overgegaan, en dient het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente gemachtigd te worden om de kosten van de herhuisvesting van de huurders te verhalen op de veroordeelde.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 7, 25, 38, 40, 41, 42, 43bis, 50, 66 en 100 van het Strafwetboek;
- 2 §1, 5, 20 §1, 20bis, 20ter Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode; 1.3 §1, 7°-8°, 3.1, 3.34, 3.36, 3.44, 3.43, 3.47, 3.48 van de Vlaamse Codex Wonen, in werking getreden op 1 januari 2021;
- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- De artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet,
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

NA TEGENSPRAAK

Op strafgebied

Veroordeelt beklagde _____ wegens de bewezen feiten van de enige tenlastelegging tot:

**een gevangenisstraf van ZES MAANDEN
en een geldboete van VIJFHONDERD (500,00) EURO**

Zegt dat de geldboete van 500 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **4.000,00 EUR** (500 EUR x 8) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van huidig vonnis wat betreft de totaliteit van de gevangenisstraf van zes maanden, gedurende een termijn van DRIE JAAR, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt beklagde _____ tot betaling van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- de vaste vergoeding van **50 EUR**,
- een vergoeding van **20 EUR**, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- de gerechtskosten, op heden begroot op **293,08 EUR**.

Verklaart verbeurd in hoofde van beklagde _____ bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek, de som van **32.400,00 EUR**, bij equivalent;

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding vermeld zal worden op de wijze bepaald in artikel 3.49 van de Vlaamse Codex Wonen en de artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet, op kosten van _____ ;

Wat betreft de herstellvordering:

Verklaart de herstellvordering van de Vlaamse Wooninspecteur ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt _____ om wat betreft het pand gelegen te _____ , kadastraal gekend als _____ ,

- ofwel het pand een andere bestemming te geven op basis van de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,
- ofwel het pand te slopen, tenzij dit verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen;

Veroordeelt beklagde _____ om dit herstel uit te voeren binnen een termijn van maximaal tien maanden vanaf de betekening van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag vertraging bij niet uitvoering binnen de voormelde termijn van de hoger vermelde herstelmaatregel, met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van 100.000 EUR;

Bij gebreke van uitvoering van de voormelde herstelmaatregel binnen de voormelde termijn, machtigt het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente _____ om van rechtswege in de uitvoering van de maatregel te voorzien, waarvan _____ alle kosten moet dragen;

Machtigt de Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente _____ om de kosten van herhuisvesting van de bewoners van de woonentiteiten in het pand te _____ , te verhalen op beklagde _____

Verklaart de beslissing betreffende de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

**Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 09 september 2021 door de
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :**

Mevr.

ondervoorzitter

In aanwezigheid van Mevr.

substituut-procureur des Konings bij het
parket Halle-Vilvoorde.

Met bijstand van Mevr.

griffier